

УДК 351.83 (468)

Н.С. Сітніковакандидат наук з фізичного виховання та спорту
Класичний приватний університет**ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ОЛІМПІЙСЬКОГО РУХУ В УКРАЇНІ**

У статті проаналізовано державне регулювання фінансового забезпечення Олімпійського руху в Україні на сучасному етапі. Показано фінансування олімпійських видів спорту в Україні. Визначено стадії регулювання Олімпійського руху в нашій країні та виявлено основні причини, що гальмують розвиток спорту. Окреслено основні заходи щодо покращення розвитку Олімпійського руху в країні.

Ключові слова: органи державного регулювання, фінансовий механізм, Олімпійський рух, державний бюджет, спорт.

I. Вступ

Трансформаційні процеси, які відбуваються в соціально-економічному житті Української держави, спрямовані на підвищення ефективності соціальної політики з метою забезпечення і створення достатніх умов для гармонійного розвитку особистості, перманентного самовдосконалення, підтримання належного рівня і якості життя. Важливу роль у реалізації державної соціальної політики, вирішенні висунутих завдань відведено сфері спорту. Низка прийнятих у різні роки законодавчих актів [12–15] свідчить про велику увагу з боку держави до впорядкування і визначення тенденцій розвитку спорту в Україні. Надзвичайно важливою в цих процесах є проблема фінансування галузі. Зорієнтованість державної політики на становлення ринкової економіки в Україні не зменшує, а навпаки, зумовлює пріоритетність регулювання з боку держави економічного життя країни. Таке регулювання пов'язане, насамперед, із використанням і розподілом державних фінансових ресурсів. Методи бюджетного регулювання перебувають поза межами впливу конкурентної боротьби та не зорієнтовані виключно на отримання прибутку, який є основною метою господарської діяльності комерційних структур. Бюджетна політика передбачає регулювання державних видатків та доходів з метою підтримання ринкової рівноваги та стимулювання розвитку соціальної сфери й галузей економіки, у тому числі спорту.

Аналіз літературних джерел свідчить, що деякі науковці здійснюють умовний розподіл системи фінансування діяльності галузі на чотири підсистеми, а саме: комітетська підсистема – фінансування сфери спорту з державного, місцевого бюджетів; громадсько-відомча підсистема – має змішаний характер фінансування, тобто кошти надходять як із державного бюджету, так і з відомчих, громадських органі-

зацій і закладів; громадсько-комерційна підсистема здійснює фінансування спорту через НОК України, національні спортивні федерації, спортивні клуби з видів спорту; комерційна підсистема – забезпечує фінансування фізкультурно-спортивної діяльності через організації, установи, підприємства різної форми власності, що займаються підприємницькою діяльністю [1; 2; 6; 8]. Такий розподіл є дещо умовним, зважаючи на існуючу в державі систему фінансування соціально-гуманітарної сфери, адже федерації за видами спорту, НОК України, відомчі і громадські організації, як правило, не мають достатньої кількості грошових коштів, зароблених у результаті власної господарської діяльності, і тому вони здійснюють підготовку збірних команд, окремих спортсменів за рахунок коштів, виділених для цієї мети з державного та місцевих бюджетів.

Фінансове забезпечення у сфері спорту допоможе знайти найбільш ефективні варіанти його модернізації та гармонізації відповідно до вимог міжнародного спортивного руху та специфіки формування сучасної фінансової системи України.

Аналіз літературних джерел дав змогу установити лише окремі відомості із зазначеної проблеми, в яких обґрунтовано можливість дослідити механізм фінансового регулювання Олімпійського руху в Україні на сучасному етапі. Актуальність та несумнівна значущість цієї проблеми є передумовами подальшого дослідження.

II. Постановка завдання

Мета статті – розкрити державне регулювання фінансового забезпечення Олімпійського руху в Україні на сучасному етапі.

III. Результати

Фінансовий механізм – це складова господарського механізму, що являє собою сукупність фінансових стимулів, важелів, інструментів, форм і способів регулювання економічних процесів і відносин. Фінансовий механізм включає, насамперед, ціни, податки, пільги,

штрафи, санкції, дотації, субсидії, банківський кредитний і депозитний відсоток, тарифи [2].

Механізм фінансового регулювання Олімпійського руху – це вплив держави в особі державних органів на економічні об'єкти і процеси та на осіб у сфері спорту, які в них беруть участь. Державне регулювання економіки Олімпійського руху в Україні здійснюється з метою надання процесам організованого характеру, впорядкування дії економічних суб'єктів, забезпечення виконання законів, підтримки державних і суспільних інтересів.

Державне регулювання в широкому розумінні слова включає прогнозування, планування, фінансування, бюджетування, оподаткування, кредитування, адміністрування, облік і контроль. Державне регулювання має місце як у централізованому керованій економіці спорту, так і в ринковій економіці. Отже, воно має існувати і в економіці перехідного періоду, тобто в такій економіці, яка сьогодні наявна в Україні.

Як бачимо, фінансування спорту передбачає вплив держави практично на всі складові фінансового механізму, а значить, і на фінансовий механізм у цілому. Особливість цього впливу визначає міру втручання держави у функціонування економіки шляхом регулювання функціонування фінансового механізму та його складових [9].

На думку деяких дослідників, основним джерелом фінансування Олімпійського руху в державі має бути державний бюджет України, і частка видатків на них має бути більшою порівняно з іншими підсистемами галузі [3; 5; 7]. При цьому робиться наголос на тому, що існуюча система розподілу видів спорту за пріоритетністю фінансування некоректна щодо раціональності витрат бюджетних коштів за результатами виступів збірних команд. Але якщо приділяти увагу тільки спорту вищих досягнень і прагнути збільшення кількості призерів, до занепаду приходять інші види спорту, що є негативним явищем, яке може вплинути на рівень здоров'я нації. Тому доцільно розробити механізми фінансового регулювання спорту в Україні, удосконалити діючі механізми фінансування спорту – усе це величезна актуальна проблема на сучасному етапі.

Спорт справляє багатоплановий вплив на всі сторони життєдіяльності суспільства, вирішує завдання збереження здоров'я, створення й розвитку духовних, моральних і культурних цінностей, а також відіграє важливу роль у розвитку цивілізації й економіки. Сфера спорту специфічна: в одних секторах здійснюється пряма державна підтримка та регулювання, в інших – діють суто ринкові відносини, в третій – робота ведеться через громадські та некомерційні організації. Одним із головних суб'єктів культурної політики є держава. Вона володіє найбільшим обсягом ресурсів у цій сфері, а також має різноманітні управлінські і владні важелі та структури [9].

Усе це визначає високий рівень державної участі та впливу на розглянуту сферу. Для розвитку сприятливих економічних і соціальних тенденцій у країні необхідна державна підтримка в галузі спорту, яка має створити умови для гармонійного розвитку суспільства, реалізації культурних потреб громадян, найбільш повного розкриття творчого потенціалу творців культурних цінностей, забезпечити збереження й раціональне використання культурно-історичної спадщини.

Сучасна ринкова економіка може існувати при тісній взаємодії з державою, органами законодавчої та виконавчої влади із застосуванням ефективного механізму, який здатний забезпечити їх взаємодію в різних формах та напрямках і має два підходи до розгляду фінансового механізму [4]. Перший – функціонування фінансів, так званих грошових потоків, правила їх організації та здійснення, що характеризується як фінансова техніка. Другий підхід розглядає "фінансовий механізм" як сукупність методів і форм, інструментів, прийомів та важелів впливу на соціально-економічний розвиток. Саме другий підхід характеризує фінанси як вирішальний фактор впливу держави на економіку країни.

Специфічність механізму полягає в здатності фінансів визначати кінцевий результат усієї господарської діяльності в державі, що, як наголошують науковці-економісти, здійснюється за допомогою такої ланцюгової взаємодії: основні нормативні акти слугують базою методичних положень, які, у свою чергу, визначають техніку мобілізації й використання ресурсів, обов'язки суб'єктів, що взаємодіють. О.Д. Василик вбачає призначення фінансового механізму у фінансовому забезпеченні, фінансовому регулюванні економічних та соціальних процесів держави, при цьому наголошує на їх здатності уособлювати одна одну. Так, фінансове забезпечення виконує фінансове регулювання, а фінансове регулювання – фінансове забезпечення [1].

З практичної точки зору залежно від сфер та суб'єктів фінансових відносин, їх впливу на реалізацію фінансової політики, особливостей стану економіки та соціальної сфери країни виділяють директивний і регулювальний види фінансового механізму. Перший розробляється для фінансових відносин з обов'язковою участю держави, тому він має у своєму складі такі засоби, як податки, внески, відрахування, державний кредит, видатки бюджету, бюджетне фінансування, фінансове планування, організація бюджетного устрою та бюджетного процесу. Держава як активний учасник відносин розробляє всю фінансову систему й може впливати за допомогою директивного виду фінансового механізму на відносини, в яких вона не є безпосереднім учасником [10]. Регуляторний фінансовий механізм забезпечує дію фінансування

тих відносин, що не стосуються безпосередньо інтересів держави – це відносини між колективними та приватними підприємствами. Держава лише встановлює загальний порядок використання фінансових ресурсів, які є власністю підприємств і залишаються в їх розпорядженні після сплати податків та інших обов'язкових платежів [7].

Фінансовий механізм має якісну та кількісну характеристики, що відображаються через величину фінансових ресурсів, які зосереджуються й витрачаються на відповідних рівнях господарського управління. Український економіст О.П. Кириленко включає до складу фінансового механізму таке:

- фінансові методи – це методи фінансового планування, оперативного управління фінансами, фінансового контролю, фінансового забезпечення, фінансового регулювання;
- фінансові важелі, стимули, санкції – це податки, обов'язкові збори, норми амортизації, відсоткові кредитні ставки, фінансові стимули, фінансові санкції;
- нормативно-правове забезпечення: Конституція України, закони України, постанови Верховної Ради України, декрети Кабінету Міністрів України, укази Президента України, постанови й розпорядження Кабінету Міністрів України, нормативні акти міністерств та інших органів, нормативні акти місцевих рад [8].

Приводять механізм у дію спрямовані державою відповідно до визначених цілей показники прогнозованих розрахунків шляхом включення фінансових стимулів, таких як пільги та оподаткування юридичним і фізичним особам, бюджетні кредити або податкові канікули, кредитування, дотації на покриття збитків, або шляхом обмеження діяльності такими інструментами, як скасування пільг, штрафи, додат-

кове оподаткування. Показники характеризують фінансовий механізм. Так, узагальнювальні показники: загальний обсяг фінансових ресурсів, створених у державі; обсяг доходів та видатків бюджету; індивідуальні показники, які є величиною витрат бюджету держави на одну людину, та розмір податків, сплачених одним працівником, – дають змогу визначити дієвість фінансового механізму [6].

Як зазначають вітчизняні науковці-економісти, фінансовий механізм має організаційну структуру, до якої входять два головні способи впливу, що є самостійними підсистемами, – це фінансове забезпечення та фінансове регулювання. Фінансове забезпечення включає три форми: самофінансування (забезпечення здійснюється за власний рахунок), кредитування (забезпечення проводиться за тимчасово позичені ресурси), зовнішнє фінансування (забезпечення здійснюється за виділені безоплатно і безповоротно кошти, що надходять з державного бюджету, державних фондів цільового призначення, громадських та добродійних організацій).

Фінансування Олімпійського руху на сьогодні є актуальною проблемою. Цифра фінансування і зараз далека від необхідної. Недофінансування спорту в Україні триває вже давно. У 2013 р. суми на спорт у розмірі 254 млн грн явно недостатньо [10] (див. рис.). Основу розвитку спорту в країні становить система централізованої підготовки спортсменів, яка поступово наповнюється сучасними формами та технологіями у всіх її складових. З цією метою в Україні здійснюється активна співпраця з відповідними суб'єктами громадського та приватного секторів сфери фізичної культури і спорту та надається підтримка для забезпечення ефективної навчально-тренувальної й змагальної діяльності.

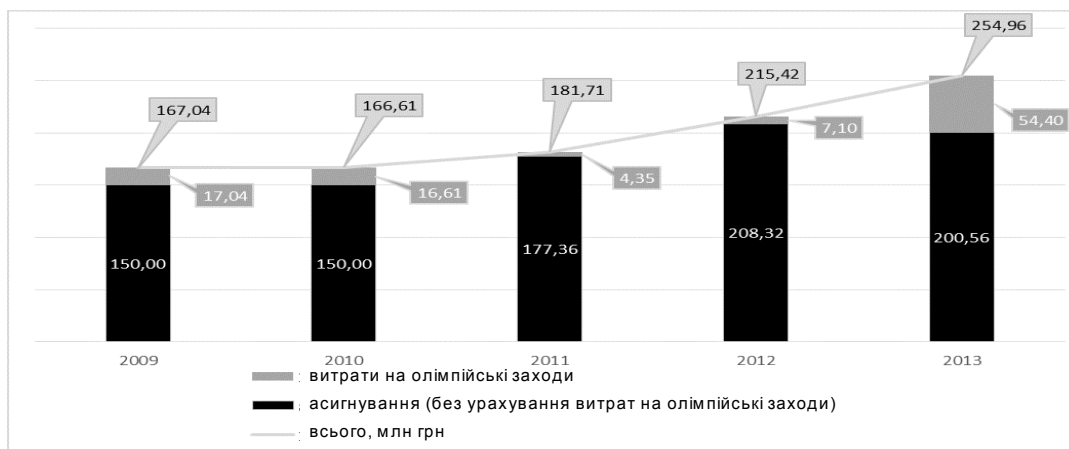


Рис. Фінансування олімпійських видів спорту в Україні

Зі зміцненням здоров'я громадян країни тісно пов'язане фізичне виховання дітей і підлітків. Фізична культура і спорт є важливим засобом підвищення соціальної й трудо-

вої активності людей, задоволення їх моральних, естетичних і творчих запитів, життєвої важливої потреби взаємного спілкування, розвитку дружніх відносин між народами та

зміцнення миру. Спорт – органічна частина фізичної культури, особлива сфера виявлення й уніфікованого порівняння досягнень людей у певних видах фізичних вправ, технічної, інтелектуальної та іншої підготовки шляхом змагальної діяльності. Соціальна цінність спорту визначається його дієвим стимулювальним впливом на поширення фізичної культури серед різних верств населення.

Фінансування спорту в Україні становить 0,3% від держбюджету, тоді як наприклад, у розвинених країнах – 6–10%, тобто в середньому на душу населення припадає 200 дол. США. А у нас в Україні – 4,8 дол США, і найближчими роками ситуація з бюджетним фінансуванням спорту кардинально не зміниться [11].

У планах міністерства – створення стабілізаційного фонду, який би наповнювався за рахунок залучення коштів спонсорів, меценатів, бізнесменів.

За рахунок коштів державного бюджету фінансуються:

а) державні програми підготовки резерву та складу національних команд і забезпечення їх участі у змаганнях державного й міжнародного значення;

б) державні програми з інвалідного спорту та реабілітації;

в) державні програми фізкультурно-спортивної спрямованості.

Кошти, що передбачаються в державному бюджеті на фізичну культуру і спорт, спрямовуються, перш за все, на організацію та фінансове забезпечення підготовки і виступів спортсменів, включаючи збірні команди України, на змаганнях усіх рівнів, у тому числі на Олімпійських та Паралімпійських іграх, а також на здійснення масових заходів з фізичної культури та проведення спортивної роботи серед різних верств населення, в тому числі військовослужбовців і сільського населення.

Значні обсяги фінансових ресурсів спрямовуються на розвиток матеріально-технічної бази спорту вищих досягнень (спортивні бази олімпійської підготовки), підготовку спортивного резерву, спортивну реабілітацію інвалідів, запровадження та здійснення в Україні системи антидопінгового контролю в спорті та на цілий ряд інших заходів.

За рахунок коштів місцевих бюджетів фінансуються витрати державних програм розвитку фізичної культури і спорту: утримання та навчально-тренувальна робота дитячо-юнацьких спортивних шкіл усіх типів, заходи з фізичної культури і спорту та фінансова підтримка організацій фізкультурно-спортивної спрямованості і спортивних споруд місцевого значення.

Обласні бюджети беруть участь у фінансуванні державних програм з інвалідного спорту й реабілітації, а також забезпечують навчально-тренувальну роботу дитячо-юна-

цьких спортивних шкіл і проводять заходи з фізичної культури і спорту. Незважаючи на це, коштів для фінансування недостатньо.

І тому до Верховної Ради України у 2012 р. подано законопроект “Про державне регулювання діяльності з проведення лотерей в Україні”, згідно з яким частина доходів від лотерейного бізнесу повинна спрямовуватися на розвиток спорту та Олімпійського руху. Таке джерело фінансування має соціальний і моральний контекст. І частина доходів цього бізнесу має бути спрямована на забезпечення проблем суспільства, зокрема спорту [1].

Цільове спрямування коштів, отриманих від лотерейного бізнесу, на розвиток спорту в країні – поширене явище у світовій практиці. За рахунок лотерей спорт фінансується в Іспанії, Греції, Франції, країнах Скандинавії.

Національний олімпійський комітет України підтримує ідею такого економічного бізнесу, відзначаючи, що його впровадження може істотно допомогти країні в реалізації таких невідкладних цілей, як фінансування будівництва спортивних споруд, а також проведення заходів, спрямованих на популяризацію ідей Олімпійського руху в країні.

Необхідно посилити соціальну рекламу, яка б розповідала про користь здорового способу життя, а не про куріння та алкоголь, і створити спортивний телеканал, де вирішувалися б проблеми розвитку Олімпійського руху в Україні.

Одна з перших проблем – це низький рівень фізичної культури населення. Регулярно займається спортом у нашій країні всього 17%, тоді як у провідних європейських країнах – 60–70%.

Другою проблемою є рівень спортивної інфраструктури. Завдяки Євро-2012 в Україні з'явилися великі спортивні арени. Але це не знімає проблему малих і середніх арен, на розвиток яких слід зробити упор у майбутньому. І третя проблема – фінансування: необхідно збільшити обсяг фінансових вливань у спорт як з боку держави, так і приватних інвесторів. Наприклад, у Норвегії, з кожного літра бензину йдуть відрахування на розвиток Олімпійського руху, у США розвинений студентський спорт, у Росії фінансування спорту здійснюється на державному рівні, а в Італії та Німеччині гарні спортивні резерви в правоохоронних органах.

Прем'єр-міністр М.Я. Азаров 26 вересня 2012 р. підписав техніко-економічне обґрунтування національного проекту “Олімпійська надія – 2022”, згідно з яким столицю ігор запропоновано зробити Львів. Проведення такої Олімпіади коштуватиме Україні 1,27 млрд євро. Зокрема, 360 млн євро буде витрачено на придбання, модернізацію спортивних споруд, 110 млн євро – на виплату заробітної плати, матеріальних заохочень осіб, залучених у будівництві спортивної інфраструк-

руктури, 230 млн євро – на інформаційне та телекомунікаційне забезпечення та використання інноваційних технологій, 70 млн євро – на церемонії та культурні заходи, 35 млн євро – на медичні послуги і безпеку, 15 млн євро – на харчування учасників Олімпійських ігор, 60 млн євро – на транспорт, 55 млн євро – на рекламні заходи, 70 млн євро – на адміністративні витрати, 65 млн євро – на фінансування проведення Паралімпійських ігор.

IV. Висновки

Отже, фінансування спортивної галузі – це складова господарського механізму, що являє собою сукупність фінансових стимулів, важелів, інструментів, форм та способів регулювання економічних процесів і відносин. Фінансовий механізм включає, насамперед, ціни, податки, пільги, штрафи, санкції, дотації, субсидії, банківський кредитний і депозитний відсоток, тарифи.

Сучасна ринкова економіка може існувати при тісній взаємодії з державою, органами законодавчої та виконавчої влади із застосуванням ефективного фінансового механізму, здатного забезпечити їх взаємодію в різних формах та напрямках.

Фінансування спорту в Україні здійснюється не на належному рівні, становлячи менше від половини відсотка відрахувань з держбюджету, із чого можна зробити висновок, що держава не приділяє належної уваги спорту. Основними джерелами фінансування є приватні інвестиції та вкладення. Однак навіть при майже повному приватному фінансуванні законодавство не передбачає податкових пільг для інвесторів.

Таким чином, загальні обсяги видатків державного та місцевих бюджетів на фізичну культуру і спорт в Україні поступово повинні наблизитися до рівня середніх показників у європейських державах і мають спрямовуватися, насамперед, на забезпечення фізичного виховання на сучасному рівні.

Список використаної літератури

1. Василик О.Д. Теорія фінансів : підручник / О.Д. Василик. – К. : НІОС, 2000. – 416 с.
2. Гасюк І.Л. Механізм фінансування галузі "Фізична культура і спорт" / І.Л. Гасюк // Теорія та практика державного управління: зб. наук. праць – Харків : Вид-во ХарРІДУ : НАДУ "Магістр", 2010. – Вип. 4 (31). – С. 264–270.
3. Гадайтчук Д.Л. Результати досліджень з питань використання фінансових ресурсів організаційно-управлінськими структурами у спорті-вищих досягнень / Д.Л. Гадайтчук // Педагогіка, психологія та мед.-біол. пробл. фіз. виховання і спорту. – 2004. – № 13. – С. 29–39.

4. Гадайтчук Д.Л. Стан фінансового забезпечення сфери фізичної культури і спорту України та шляхи його вдосконалення / Д.Л. Гадайтчук // Теорія і методика фізичного виховання і спорту. – 2002. – № 1. – С. 86–88.
5. Дутчак М. Стратегія і тактика розвитку спорту для всіх в Україні / М. Дутчак // Педагогіка, психологія та мед.-біол. пробл. фіз. виховання і спорту. – 2003. – № 16. – С. 3–16.
6. Іванов О.В. Оптимізація розподілу фінансових потоків у спортивній організації / О.В. Іванов, Ю.М. Іванченко // Педагогіка, психологія та мед.-біол. пробл. фіз. виховання і спорту. – 2003. – № 18. – С. 66–72.
7. Кірейцев Г.Г. Гроші, фінанси, кредит : навч. посіб. / Г.Г. Кірейцев, М.М. Александрова, С.О. Маслово. – К. : ЦУЛ, 2002. – 332 с.
8. Кириленко О.П. Фінанси. Теорія та вітчизняна практика / О.П. Кириленко. – Тернопіль : Економічна думка, 2002. – 212 с.
9. Мерзляк А.В. Система механізмів державного регулювання рекреаційної сфери України : монографія / А.В. Мерзляк, Н.В. Яцук. – Запоріжжя : КПУ, 2011. – 248 с.
10. Мухаммад З. Основні тенденції комерціалізації сучасного олімпійського спорту : автореф. дис. ... канд. наук з фіз. вих. і спорту : 24.00.01 / З. Мухаммад. – К., 1999. – 16 с.
11. Опарін В.М. Фінанси (Загальна теорія) : навч. посіб. / В.М. Опарін. – К. : КНЕУ, 2002. – 240 с.
12. Про затвердження Державної програми розвитку фізичної культури і спорту на 2007–2011 роки : Постанова Кабінету Міністрів України від 15 листопада 2006 р. № 1594. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?page=1&nreg=1594-2006-%EF>.
13. Про державну підтримку розвитку фізичної культури і спорту в Україні : Указ Президента України від 22 червня 1994 р. № 334/94 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=334%2F94>.
14. Про Національну доктрину розвитку фізичної культури і спорту : Указ Президента України від 28 вересня 2004 р. № 1148/2004 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=1148%2F2004>.
15. Про пріоритети розвитку фізичної культури і спорту в Україні : Указ Президента України від 21 липня 2008 р. № 640/2008 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=640%2F2008>.

Стаття надійшла до редакції 07.11.2013.

Ситникова Н.С. Государственное регулирование финансового обеспечения Олимпийского движения в Украине

В статье проанализировано государственное регулирование финансового обеспечения Олимпийского движения в Украине на современном этапе. Показано финансирование олимпийских видов спорта в Украине. Определены стадии регулирования Олимпийского движения в нашей стране и выявлены основные причины, тормозящие развитие спорта. Намечены основные мероприятия по улучшению развития Олимпийского движения в стране.

Ключевые слова: органы государственного регулирования, финансовый механизм, Олимпийское движение, государственный бюджет, спорт.

Sitnikova N. State regulation of the financial security of the Olympic movement in Ukraine

Problem setting. Transformation processes taking place in the socio-economic life of the Ukrainian state, aimed at increasing the effectiveness of social policies in order to create and sufficient conditions for the harmonious development of the individual, permanent improvement, maintaining an appropriate level and quality of life. Important role in the implementation of government social policy objectives addressing nominated play sports sector. A series taken at different times of legislation indicates a great deal of attention from the government to organize and trending sports development in Ukraine. Extremely important in this process is the issue of financing the sector. Orientation of public policy in a market economy in Ukraine does not diminish, but rather determines the priority of the state regulation of economic life. The adjustment is due primarily to the use and allocation of public financial resources. Methods of fiscal adjustment are outside the influence of competition and not focused solely on profit, which is the primary goal of economic activity of commercial structures. Fiscal policy provides for the regulation of public expenditures and revenues in order to maintain market balance and boost the social and economic sectors, including sports.

Analysis of the literature shows that some scientists engaged in conventional distribution system of financing of the industry into four subsystems, namely Komitetskaya subsystem - financing of sport from the state and local budgets, public and departmental subsystem - a mixed funding, that funding comes from and how state budget and departmental, community organizations and institutions, public and commercial subsystem provides funding through sport NOC of Ukraine, national sports federations, sports clubs of sports, commercial subsystem – provides funding of sports activities by organizations, institutions, enterprises of different ownership, engaged in business activities. This division is somewhat arbitrary, given the current state of the system of financing social and humanitarian spheres, as for sports federations, NOCs Ukraine, departmental and local organizations usually do not have enough money that is earned because of their own economic activities and as they prepare teams and individual athletes from the funds allocated for this purpose from the state and local budgets.

Recent research and publications analysis. Providing financial help in the field of sports to find the most effective options to modernize and harmonize according to the international sports movement and specific formation of the modern financial system of Ukraine.

Analysis of the literature allowed installing only specific statements for the specified problem in which obosnovuyetsya opportunity to explore the mechanism of financial regulation of the Olympic Movement in Ukraine today. The relevance and importance nesumnivna specified problem was the prerequisite for further study.

Paper objective. Disclose financial security support for the Olympic Movement in Ukraine

Paper main body. Financial analyzes provide support for the Olympic Movement in Ukraine today. Displaying funding Olympic sports in Ukraine. Defined under the regulation of the Olympic movement in our country and identified the main reasons that hinder the development of the sport. Planned key actions to improve development of the Olympic Movement in the country.

Conclusions of the research. And so, the financing of sports industry - is an integral part of the economic mechanism, which is a set of financial incentives, instruments, tools, forms and methods of regulation of economic processes and relations. Financial mechanism involves primarily for taxes, benefits, fines, penalties, subsidies, grants, bank loans and deposits the interest rates.

The modern market economy can exist in close cooperation with the state legislative and executive power through the use of effective financial mechanism that is able to provide their cooperation in various forms and ways.

Nevertheless, the financing of sport in Ukraine is carried out not at the proper level. Constituting less than half a percent of allocations from the state budget. What can be concluded that the state did not pay much attention to the sport. The main sources of funding are private investments and investments. However, even with almost complete private financing law provides tax incentives to investors.

Thus, the total expenditures of state and local budgets for physical education and sport should gradually get closer in Ukraine to the average in European countries and must be used primarily to provide physical education to date.

Key words: regulatory agencies, financial mechanism, the Olympic Movement, the state budget, sport.